

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 16.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Nimeri singuratici à 5 cr. se vînd la »Tipografia«, soc. pe acțiuni.

Acțiuni culturale.

„Casa națională“, care ni-se pare că ar trebui să ne ridice peste toate deosebirile și particularitățile mici și să ne unească pe toți câți frați ne numim, era pe aci să se dărime, înainte de a fi edificată, sub presiunea unor curente străine de domeniu național. Pericolul însă a fost delaturat, încât pentru *casa națională*. Nu știm însă dacă s'a delaturat acest pericol și pentru *causa națională*...? Ne temem, că nu. Sînt chiar semne pozitive, cari *dovedesc*, că nu. Vedem în unele foi, că se pornesc discuțiuni de felul acelor, cari la Mediaș se *simțiau*, se *resimțiau*, dar' nu eșiau la iveală. Acum încep a eși și vom ave de nou prilejul să asistăm la trista priveliște a unei certe confesionale între Români. Vom urmări aceste discuțiuni și ne-ar plăce să ne înșelăm încât pentru presimțirea ce o avem privitor la dezvoltarea lor; am dori chiar ca ele să fie obiective și să nu decadă în ceartă, — dar' credem că nu vom fi siliți să ne și amestecăm în ele. Credem, că nu vom fi *provocați*. Pentru-că acestea sînt chestiuni așa de puțin invitate, încât omul cu durere de neam, numai constrîns, ori provocat să atinge de ele. Sînt chestiuni inveninate acestea, chestiuni inficiate de toate micile miserii, cari fac partea rea a Românului. Pisma și ura, cultivată de dușmanii nostri, fanatismul obscur și intoleranța detestabilă, unilateralitatea unora și ignoranța altora, strîmțimea de vederi și îngustimea de inimă, cu un cuvînt tot ceea-ce poate strica unei chestiuni mari și importante, tot ceea-ce poate învenina o chestiune așa de gingașe, totul, absolut totul, a lucrat și s'a validat pe *acest teren* în trecut, ca și în timpul mai nou, lăsînd urme adânci și pete negre în istoria încercatului nostru popor.

Aproape toate acțiunile culturale, aproape toate acțiunile politice ale noastre, au trebuit să simtă, mai mult sau mai puțin, înfrîurirea acestui rău ascuns, care murmură înădușit și roade pe nesimțite în toate părțile.

Să ne mai mirăm deci, dacă acest rău a trebuit să se resimtă și la casa națională?

Să ne mirăm, și să nu ne mirăm!

Să nu ne mirăm, dacă privim *oamenii*, și studiem *vederile* lor. Căci sînt oameni creșcuți în tradițiunile vremii, îmbibați de prejudeciile cercurilor strîmte, în care se învîrt, pîtrunși de fanatismul ce caracterizează micile clicherii, ce se cultivă cu multă predilecție și cu zel vrednic de cauze mai bune.

Dar' să ne mirăm, dacă considerăm *timpul* în care trăim și *situația* extrem de gravă în care se găsește poporul nostru.

Trăim în amurgul veacului al 19-lea, stăm în pragul *mileniului al treilea* al erei creștine, și e timpul doară, ca principiile de libertate, egalitate și frățietate, pe care Isus Christos le-a proclamat cu cuvîntul sau și le-a sfințit cu sângele sau, să devină odată principii conducătoare și obligatoare pentru toți *creștinii*, cel puțin întru cât privește relațiunile dintre — frați...

Trăim într-o *situație* extrem de gravă, când e absolută necesitate de toate forțele națiunii, pentru-că e vorba de a apăra *cele mai elementare, cele mai necesare condiții de existență* a naționalității noastre, de care legată e și biserica și legea noastră. În timpuri, când ni-se deneagă existența e nebulie, ca noi să ne căutăm punctele de *deosebire* spre a ne pute certa. În timpuri când puterea statului se propune pe sine ca idol, și cere să ne închinăm ei, părăsindu-ne așezămintele sfinte ale religiunii noastre, nu e nici decum operă de apostolat a face, ca cei-ce trimiși lui Christos să numesc, să-și prădeze forțele intelectuale în discuțiuni pătimașe, certându-se între sine spre bucuria dușmanului comun, care deopotrivă pri-

mejdios este și neamului românesc, și bisericei naționale.

Și dacă ori-și-cînd, între ori-ce împrejurări aceste sînt primejdioase și adânc păgubitoare pentru *causa comună*, ele sînt ridicole și compromițtoare, dacă se învîrt în jurul *căsei naționale*.

„Casă națională“ — și „ceartă confesională“! — Eată cea mai amară ironie a momentului! Aceea, care destinată e să ne concentreze aspirațiunile culturale, să ne dea direcțiuni unitare în cultură; aceea care e chemată să ne deștepte conștiința și mîndria națională, spre a ne oțeli în lupta ce purtăm, — tocmai aceea se devină un măr de ceartă și un prilej de frecări confesionale?

Ar fi ridicol și rușinător.

Înainte de adunarea dela Mediaș am mai înțeles o discuțiune asupra proiectului, am fi mai admis o deosebire de vederi asupra oportunității, căci, de! nu toți sînt totdeauna de aceeași părere. Să întem-plă și între cei mai buni prieteni divergențe de vederi.

Acuma însă casa națională e primită. Acum discuțiunea asupra oportunității și inoportunității ei nu mai are nici un rost.

Dacă ar fi corect, ca un plan pornit spre realizare să-l împedeci cu provocare la *altă* lipsă, ce avem, atunci *toate* noile întreprinderi, spre progres și înaintare, s'ar pute zădărnici. Căci, fatalitatea noastră, avem noi Românii 1000 și una de lipse mari, și avem noi și pruritul vorbirii, și darul sfătoseniei, când e vorba de a statorî *ordinea*, în care ar fi să prevenim lipselor noastre.

Dar' noi nu vom fi nici-cînd cu aceia, cari vor să oprească în cale curentul pornit spre *fapă*, spre a-l ren-torace înderept, ca să pornească pe altă cale, nestudiată, nepregătită, necunoscută. Noi nu ne vom perde în desbaterea asupra *ordinei* în care să urmeze lucrurile de făcut, ci vom sprijini pe cei ce *fac*, pe cei ce *lucra* pe ori ce teren folositor. Ne bucurăm în totdeauna când vedem începuturi nouă de *fapă* și vom sprijini pe toți cei ce cu bun gînd și cu curate intențiuni, se apucă de lucruri, cari pot servi spre binele poporului românesc.

Tocmai de aceea vom insista întotdeauna pentru *acțiuni culturale*, căci despre acestea vorbim acum, și vom combate pe toți, căți, fie chiar indirect, zădărnicesc aceste acțiuni.

Avem destule lipse, destule și vaste terene de muncă. Ori-cine dintre noi, ori care corporațiune, ori-care oraș, ori-care ținut, își poate lua partea sa, care să-și asigure recunoștința noastră a tuturor. În toate sîntem numai la început și multe încă nici la început nu au ajuns. Secerîșul e bogat, secerătorii însă sînt puțini. Fie-care Român, harnic, cu talent și cu voință tare, poate să devină un om celebru, căci teren este și îmbulzeala nu e prea mare. La lucru deci, unul fie-care la locul sau, cu abnegațiune și însuflețire, și în lături ca tot ceea-ce poate întîrzia lucrul sau poate zădărnici o acțiune culturală pornită. Nu frase, nu discuțiuni, cu atât mai puțin certe, ci — *fapă*!

Aceasta să ne fie devisa și directiva.

Sibiu, 8 Sept. n.

Bánffy și Sêrbii. Hameșul Bánffy earăși caută să incurce pe Sêrbi. Luni d. a. a avut o conferență intimă cu 6 fruntași Sêrbi, toți membri ai congresului național-bisericesc. Astăzi va ține consfătuire cu alți patru inși, ear' pe Vineri sînt citați episcopi, în frunte cu Patriarhul Brankovici.

Scopul acestor convencicole — după spusese guvernului — ar fi ca Bánffy să se informeze despre modalitățile, ce Sêrbiile cred potrivite a se aplica în chestiunea autonomiei. De fapt însă, așa ni-se pare, că vultpea de Bánffy, nu face decăt, să soadeze dispozițiile Sêrbilor, spre a le afla slăbiciunile, și a-și exploata apoi unul în contra altuia.

Despre conferența de Luni „P. L'oyd“, publică un lung raport, din care se vede, că conferența n'a avut proprie nici un rezultat

positiv. Au luat parte la conferență: baronul Zsivkovic, Dr. E. Vucetici, Dr. Mihail Polî, Dr. P. Draculici, Dr. G. Kramasovici și primarul Dumcha din Sz. Eadre.

Afară de 2 inși toți au fost unanimi întru a ține neclintit la linia de conduită observată în congres. Numai Draculici, care e guvernamental, a înclinat spre Bánffy, propunînd, ca cei de față să se *prelucre* proiectul de statut al guvernului și să-și asigure majoritatea. Decăt că numai primarul Dumcha „și-a înșușit aceste vederi. Toți ceilalți membri, liberali și radicali pe o formă, au declarat că nu primesc statutul octroiât de guvern. Îndeosebi Dr. Polî a făcut aspre imputări guvernului, că în toate afacerile bisericei sêrbești vîră *politica*, și a cerut, ca guvernul să nu-și bată capul cu autonomia sêrbească, ci să-o lase în grija Sêrbilor; ei știu mai bine, că ce le trebuie și cum să o perfecționeze.

Conferența s'a ținut la Bánffy acasă, subpresidial sau, asistat fiind și de consilierul Darday. Cu toate acestea vicelanul baron nu s'a declarat pozitiv și hotărît privitor la nici un punct. Semnificativ, că imediat după conferența Bánffy a plecat, pentru o zi, la Viena.

„P. L.“ publică în nrul de ieri și un prim-articol privitor la chestiunea congresului sêrbesc. Organul guvernului vrea să facă pe Sêrbi a crede, că nu-i om mai binevoitor Sêrbilor, decăt Bánffy. El zice, că Sêrbii ar pute să pună lui Bánffy un monument în piața din Carlovei, drept recunoștință pentru nișuitele sale în favorul autonomiei lor bisericești. ...

Ba ghin'că nu!

Nouă opreliște la Sîsești. Se telegrafează din Budapesta, că ministrul de interne a oprit *pederinajul* proiectat de părintele Lucacu pe 10 Septembrie (nu 20 Sept. R. Trib.) Pretorul a publicat aceasta opreliște cu observarea, că dacă nu se vor ține de ea va în-treveni de nou gendarmeria. Astfel nonê conflicte sînt în prospect și superioritatea bisericească nu face nici o dispoziție. Dacă aceste sêrbări sînt la loc, atunci superioritatea bisericească are datoria de a le garanta decurs neconturbat conform prescripțiilor bisericești; dacă nu, atunci să intervină autoritatea bisericească însăși, și să nu admită amestecul ministrului și al organelor lui într-o afacere pur religioasă, care nu-l privește. Cu ținuta sa duble ordinarietate din Gherla admite un pericolos cas de precedentă în detrimentul bisericei.

Cehii contra pactului. În Brodek lângă Olmütz s'a ținut un meeting cehic, în care s'a hotărît ca deputații cehi să fie provocați a *combate pactul dualistic* cu Ungaria și a vota contra înnoirii lui, totodată să pretindă tarifa de vamă deosebită, căci numai așa pot produsele din Boemia și Moravia învinge concurența cu produsele maghiare.

„E rușine!“

Dela granițele românismului earăși vin vești triste. Românii din *părțile sîtmărene* se maghiarizează; și se maghiarizează tocmai aceia dintre ei, cari lăciferi ar trebui să fie poporului încredințat conducerii lor: *preoții și învățătorii*. E rușine!

Da! e o rușine mare pe capul *preoției și dascălămei* române, care își uită de chemarea sa, își uită de demnitatea ce i-s'a dat în mijlocul poporului românesc, și se maghiarizează.

E rușine! — și aceasta li-o spunem nu numai noi, cari înșine ne rușinăm de rușinea fraților nostri, ci li-o spune un *străin*, un Neamț, venit din depărtare, și asta e și mai mare rușine. Părintele Ioan Pașca, din Geaca (de pe Câmpie) publică în „Gazeta Transilvaniei“ convorbirea ce a avut cu dl Dr. Weigand, și zice între altele și următoarele:

„În conversația, ce am avut-o, dl Dr. Weigand între multe altele s'a exprimat, că în *părțile sîtmărene*, unde a călătorit mai de curînd, *Românii se maghiarizează foarte*, și aceasta sînt cauza mai ales *preoții și în-*

vățătorii cari nu cetesc nici un ziar român, ci numai foi maghiare, și în casele și familiile lor conversează numai ungurește, așa că copiii lor nu știu de loc românește.

Am zis cătră unii, — zise dl Weigand, — cum se poate, că *copii d-voastră nu știu românește*? Doară aceasta e rușine!“

Aceste cuvinte, rostite de un German cătră fii ai neamului românesc și preoți ai bisericei naționale românești, constituie o adevărată pată de rușine, de care cei atinși vor trebui să se spele cât mai curînd, până încă nu e prea tîrziu. Ar fi timpul suprem ca superioritatea bisericească să iee măsuri grabnice și radicale pentru a preveni pericolul, ce amenință în acele părți, neamul și biserica pe o formă. Dacă autoritățile superioare nu vor căuta a sana această rușinoasă boală, ele se vor face complici ai acestei lente sinucideri, de care vor ave să răspundă înaintea lui Dumnezeu și a istoriei.

Aici nu mai încapă amănare și scusare; aci nu mai au loc mijloace paliative ori explicări eufemistice, aci trebuie pusă mîna pe rană, și încă grabnic, căci e *periculum in mora*.

DIN BUCOVINA.

Rutenizarea țerii.

— August 1897.

Stăm rîu! Sate întregi se rusifică, fiindcă diregătoria noastră bisericească înlesnește rusificarea. Dela Nistru rusificarea a ajuns până pe văile Siretului și se întinde până la ale Sucevei. Satele dela Nistru până la Prut s'au rusificat încă sub episcopia lui Hacman, care nu agrăia pe teologii români, cari și-au făcut studiile în Transilvania, altfel, decăt: „te Șaguna“, adică: tu Șaguna. Hacman a căutat de a ocupa protopopiiile din țeară cu neamurile sale și parohiile cele de frunte tot în mîna lor erau. Sub Bendela și Blazevici membrii consistoriali au căutat să-și căpătuească neamurile sale, luînd pildă dela Hacman. Preoții de pe la sate nu știu ce-i aceea nație și limbă maternă, ei se grăbeau a vorbi rusește. Încă azi avem unele ipochimene din era aceasta de tristă memorie cari mai cu drag vorbesc rusește, decăt românește.

Veni apoi Silvestru. El, care ca consilier consistorial avea inimă pentru preoțimea dela țeară, cum s'a văzut metropolit s'a schimbat. — Și-a luat pildă dela Hacman și s'a îngrădit cu neamurile sale. Voia să fie mare, să fie temut și mai toate protopopieile le-a acordat rudelor sale. El știa că puterea e în mîna preoțimei și mai ales într'acelora cari sînt în parochii avute, de aceea pe 67 de preoți, toți rude, îi ridică la treapta ierarhică de exarchi și protopopi titulari. Treapta ierarhică de exarch era pe timpul lui Hacman necunoscută, Silvestru a născocit-o spre a vîrî ură și desbinare între preoțime. Și și-a ajuns scopul: azi s'bat după exarchat, adică destinațiunea de brău roșu. Doritorii după dînsul se ostenește și-l primesc ca recompense pentru marelui serviciu, c'au știut a-și trada neamul și limba română. De vom face o analiză a faptelor celor miluți cu brăie roșii, vom afla adevărul celor zise.

Și Silvestru a domnit cincisprezece ani. A avut salariu 30 000 fl. la an și a murit sêrac, nefăcînd nici o fundațiune, ajutînd pe strîșni și după moarte. Ciudad lucru! Episcopia români de dincolo, din Transilvania și Bănat n'au salariu fix, string din agonisita unei moștore ce are episcopi și fac diferite fundațiuni. La noi cu salariu mari mor calici! Unica faptă le rămăna cînd își căpătuesc rudele. Și Silvestru și-a luat pildă dela Hacman, însă cu acea deosebire, că Hacman de vedea pe un preot cu rost îl punea la locul sau. La Silvestru nu era așa. Și-a căpătuit rudele cele proaste mai înainte și cînd veni rîndul să-l așeze pe cel mai cuminte n'a mai avut trecere. Și cu toate aceste nimenea nu i-ar obiecta, dacă ar fi avut milă și cu preoții cari au durere pentru biata opincă. Silvestru, cînd venia un preot, care nu-i era rudă și se tîngaia că-i merge rîu, cu o ochiu îl depîlnea, îi venia lăcrămi frîr'un ochiu, ear' cu celalalt îl rîdea, fiindcă-i promitea o pa-

rochie mai bunăsoară și nici cînd nu împlîntia promisiunile cu preoții, cari nu-i era rudă.

Toată preoțimea, care nu-i rudă cu dînsul documentează aceasta! Cine va scrie odată istoria vieții metropoliților din Bucovina, fiind imparțial va înregistra numai decăt și aceste adevăruri.

De-ar fi pus el pe tot preotul la locul sau, și de-ar fi ocupat parohiile periclitate de a se rusifica și de a trece la unire cu preoți apți, cari au inimă pentru lege și națiune, azi partea nordică a țerii ar fi împresurată cu cule pole pînțerate, cari n'ar lăsa ca elementul ruten din Galiția să se catîndă peste țeară! N'a făcut-o aceasta și teritoriul locuit de descendenții vechilor străjeri ai lui Stefan-cel-Mare, rzeșii dimpreună cu clăcașii, s'au rutenizat cu desăvîrșire. Ei sînt perduți pentru noi. Românii grație politicii marilor nostri dignitari bisericești.

— Vine rîndul lui Arcadie!

Azi se caută din răspuțeri a soate chiar și pe puținii plantajeri ai elementului românesc de prin oasele române de dincolo de Prut. — Preoții români de prin parohiile mixte sau curat rusești să aduc la parohii românești. Asta se face cu scop spre a arăta servilismul, la care s'au angajat domnii cei mari față cu guvernul, pentru-că i-a ridicat la mîrire. Parohiile din cari se scot preoții români se ocupă cu preoți ruteni fanatici, cari șterg ori-ce urmă de suflare românească dincolo de Prut.

Până acuma s'au adus de peste Prut: Budorovici la Mitocul Dragomirnei, Bocancea la Saletiu, alt Bocancea la Ostria, Volcinski la Boian, Tomiuc la Molodia. La toamnă, cel mult la primavără au să se ocupe unele sate curat românești din districtul Rădăuțului cu următorii preoți de peste Prut: Iiuț dela Bobești să vie la Mileșenți, Bodnărescu dela Vilauce la Frătăuț-viechiu, ear' pentru Margine și Vicovul-de-jos încă nu sînt aleși pe cari au să-i aducă de peste Prut. De remarcă însă este că satele, respective parohiile din districtul Rădăuțului abia la toamnă vor fi vacante și acuma sînt deja destinați cine are să capete.

Așa ceva nici pe timpul lui Silvestru n'a fost.

Dacă nu numai de prin satele de preste Prut îi iau pe preoții români sau pe aceia cari se gereză ca români, deși ei nici cînd n'au simțit românește, ci și de prin satele mixte din țeară. Așa vedem că Tomiuc din Mileșenți, sat amestecat, a căpătat Rădăuțul, oraș curat românesc. Cum l-a căpătat îmi rezerv a vorbi de altădată. Gramatovici dela Negustina, sat rusec, a căpătat Frătăuțul nou, sat românesc și începe acum abia de-a învăța românește. Să lucră din răspuțeri a ocupa parohiile române, cari devin vacante cu preoți de prin satele rutene.

Domnii din consistor dimpreună cu referentul au decretat totala rutenizare a țerii! Și cei sêraci cu duchul credeau; că cu schimbarea domnilor se va inaugura o nouă eră mai priincioasă elementului român. Dară schimbarea domnilor, — bucuria nebulilor, cum a zis Calătorescu în „Gazeta Transilvaniei“.

Poate va zice unul și altul că acești preoți aduși de prin satele rutene vor învăța, sau știu românește. Aveți proba cea mai elciantă în părintele N. Totoescu din Sf. Onufreiu.

Și ei a fost adus de peste Prut în părțile Siretului și face ecetenii rusești într'un sat curat românesc, căci în Sf. Onufreiu numai groparul, care a venit din Galiția, știe rusește.

Cu toate aceste însă părintele Totoescu, care se și gereză de român, o mână rusește. Asta o pot documenta o multime de preoți tineri, cari sînt născuți în Sf. Onufreiu.

Lumea se înspăimîntă, cînd vede că în era cea nouă, domnii dela cîrmă în continuu aduc prin parohii românești preoți de prin satele rutene. Pe deoparte pierd parohiile române, căci ori-și-cum fie un preot chiar român, dară cînd a stat cel puțin 10 ani, într'un sat rusec i-se cam împiedecă limba în românește. Pe de altă parte aceasta procedură cauzează mari daune preoților tineri români, cari nu pot deveni parochi. Zic tineri și ei sînt bătrîni, căci avem cooperatori, cari au dela 10—17 ani de serviciu. Aceasta din cauză că așa-i place dîui referent de a ocupa

parochiile române cu preoți de prin satele rutene, nu pot deveni parochii.

Voiți probe? Avem cooperatori ca N. Popoviciu 17 ani, Al. Voievita 17, E. Dan 16, M. Avraam 15, G. Boca 14, D. Popescu 14, N. Zuran, 14, Av. Macovei 14, V. Turturean 14, V. Maghior 14, Il. Badaluta 14, Or. Dujanschi 11, Il. Gribovschi 11, G. Pojaga 11, M. Sîrbu 11, D. Giorgescu 11, ear' de cei dela 10 ani în jos nici nu amintesc. Acestia toți așteaptă, cum așteaptă Românul zina de Paști se capete o parochie. Da, parochie, când acum a intrat perioada celor bătrâni, ei se mută dela o parochie la alta și cooperatorii așteaptă ca murgul earba verde. Sau poate va obiecta unul sau altul, că N. Popoviciu, Al. Voievita, M. Avraam, G. Boca, N. Zuran, V. Turturean, V. Maghior, Il. Badaluta și Il. Gribovschi sînt administratori și le merge ca și la parochii de bine. Frumos bine, când ei stau tot gata cu traista în spate să plece din sat în sat. Pe cât se căpesc, pe atîta se șoldesc, avînd unii și alții de a unge și osia dlor celor mari. I-ați făcut de ris, că i-ați făcut administratori, faceți odată un capăt, căci administrarea parochiilor vacante prin preoți, cari nu vor fi numiți parochii în parochiile ce le administrează este în detrimentul vazei preoțești și a disciplinei. De credeți însă că acestora, cari administrează parochiile vacante le merge bine, atunci numiți pe cooperatori de parochii, cari sînt tractați mai rău și mai despotice decît servitorii din partea parochiilor. Dar' asta nu faceți, cu cealaltă vîscușă și ocupați parochiile vacante tot cu parochii vechi, aduși de prin satele rutene. Au nu credeți că aveți a da cont nației române că o nimiciți într'un mod atît de arbitrar! Cooperatori cu 10 ani de serviciu faceți o jalbă la guvern de ce nu sînteți considerați la ocuparea de parochii!

De ce nu se pune tot omul la locul seu? Numai cel cu protecție și care depune votul, că nu va lucra pentru nația română, acela este preferit. Voiți probe? Nu de mult s'a făcut propunerea pentru ocuparea Boianului. Au competat și 4 cooperatori, din cari doi au fost cooperatori acolo, al treilea este de prezent și știu referințele Boianului. Nici unul însă n'au fost considerați și propuși în propunerea de trei, ci numai parochii și lucrul ciudat! Toți trei parochii din parochii rusești, pe când în Boian ar trebui să fie numit paroch un preot, care să fie predicator bun. Aveți „Salvus conductus“ de Porumbescu pe pag. 18, cetiți ce-au zis preoții uniți din Galiția la masa boierului din Boian Stefan Stefanovici. „Noi n'avem nevoie a lucra pentru „unie“ în Bucovina, pentru noi lucră Vlădica Hacman“. — De prezent tot într'acolo se lucră, numai persoanele sînt altele.

Pentru cel mai fericit au lucrat mulți factori ca să fie primul în propunere. Au lucrat doi boieri, un medic și un preot, care-i este unchiu. Aveți p. t. cetitori o imagine cum se numește la noi cineva paroch. Se pune în mișcare tot posibilul și se lucră cu mijloace ertate și neartate, când este vorba de-a căpătul pe cineva, care-i schilod și nu se poate ridica prin merite proprii. — Așa s'a făcut și cu ocuparea Boianului. Cuiva îi trebuie să i-se facă o ovațiune cu ocaziunea iubileului de 50 ani de preoție. Asta era bine venită celor doi boieri și medicului și-i promise a-i ajuta, cu toate-că ei n'au nici o trecere nici la preoție, nici la ceilalți boieri, dar' în schimb s'i-dee prezența clientului seu. Tîrgul s'a făcut în ciuda ordinațiunii

presidiului de sub nr. 3115 Cernăuți 15/27 Maiu 1897. Această ordinațiune consistorială întrezice ca preoții să cumpere parochiile sau cum se zice prezentările pentru parochii private dela patroni. Abia s'a poruncit și după două luni de zile, cine nu se ține de această ordinațiune? De unde apoi respect, când toate sînt venabile, fie și-n promisiune de-a ajuta la reușita iubileului. Vreau să fiu înțeles, voiu scrie la timp mai pe larg să știu lumea ce se face la noi în țeară!

Viitorul va proba ce se va alege și cu Boianul, care-i o oază română dincolo de Prut încușurată de jur împrejur de sate rutene. Deocamdată avem unire: Românii uniți, avînd preot din Galiția rutean, care-i rusifică. Ce va răspunde consistorul și patronul când uniții vor aduce un preot unit, care va și românește? Oare nu vor trece și ceilalți, mai ales când oamenii au fost la metropolie și au fost îmbrănciți afară? Și azi se consideră poporul boiencan, „ca niște oi menite numai de muls și ca niște ființe de huiduit și îmbrănci“, cum zice Porumbescu?

Vom vedea! Cerem dreptate. Nu anii de serviciu se se considere. Un prost poate avea 30 de ani de serviciu, dară nici un merit și capătă parochie. Asta este o nedreptate strigătoare la cer. Și cu toate aceste ea se practică tocmai din partea aceluia, dela care lumea așteaptă dreptate! Merite pe terenul bisericesc și școlar, ear' nu decrete de laudă din partea consistorului, care-i dănaie la decrete de laudă față cu neamurile sale, pe când cei vrednici, cari sînt activi, dar' nu sînt nepoți de-ai membrilor consistoriali, aceia nu se învrednicesc cu decrete de laudă din partea consistorului. Cerce archimandritul de scaun și va afla adevărul! Avem probe la îndemână, cum unii protopopi au recomandat pe unii preoți să fie laudați în scris din partea consistorului pentru activitatea lor la predarea învățămîntului religios și de ani ei nu mai capătă nimic. Raportul s'a pus la noi ad acta! Vom reveni și la aceasta spre a proba pe deplin cum se lucră pentru rutenizarea țării din partea direcției bisericești. Mergeți tot înainte și nu vă uitați înapoi, dară până când? Oare n'aveți a da cont opiniei publice, legii ortodoxe și națiunii române? Sau lege și națiune vă este burta. Ei s'e-i meargă bine, ea vă este totul — ea vă este Dumnezeu. Ei? Eu!

Cronică politică.

Tripla alianță.

Toasturile dela Homburg, în cari atît de insistenț s'a accentuat tîria și neclintirea triplei alianțe au făcut cea mai bună impresiune la Berlin, Viena și Roma. Importanța lor politică se ridică prin faptul, că au urmat chiar în urma proclamării alianței ruso-franceze.

După o telegramă din Viena (6 Sept. n.) în cercurile politice de acolo a surprins, că regele Umberto n'a reagat special la partea aceea a vorbirii împăratului german, în care s'a accentuat tripla alianță, ci a vorbit numai despre alianța cu Germania. Dar' departe de a atribui acestei împrejurări o anumită intenție, cei din Viena o consideră drept un lapsus.

— Împăratul Wilhelm și regele Umberto au asistat alaltăieri la manevrele militare din Henau.

Lângă fotel pe o masă, acoperită cu un tapet, era o cutie în patru colțuri.

Această cutie era de 12—15 policali lungă de 5—6 largă. Coperișul cutiei era împodobit cu petri scumpe. Înăuntrul ei era un cilindru de metal.

Emil cât ce intra în sală observă, că șede cineva pe fotel.

Într'adevăr acolo era un om, nemișcat, ca o statuă, cu capul răzimat pe spatele fotelului, cu buzele închise, cu brațul drept întins pe masă, își ținea palma pe partea dinainte a cutiei.

Era Radu de Gorț.

Oare de ce a voit baronul să petreacă această ultimă noapte în etajul cel mai de-asupra al vechiului turn? Ca să doarmă?

Nu!... Aceasta nu se putea admite, după cele-ce auzi Emil, că le spune lui Orfanic.

Baronul de Gorț era singur în această odaie, și conform înțelegerii avute nu rămănea îndoiială că companionul seu s'a refugiat deja prin tunel.

Ear' Stilla?... N'a zis Radu de Gorț, că voește s'o audă pentru ultima dată în acest castel din Carpați, înainte de ce l-ar fi distrus prin exploziune?... Și din ce altă cauză s'ar fi rentors în această sală, unde ea trebuia să vie în fiecare seară, ca s'e-l farmece cu cântul seu?... Dar' unde era Stilla?... Emil nici n'o vedea, nici n'o auzia...

Polonii post festa.

Strălucitele sărbări de primire ce-au făcut Polonii Țarului la Varșovia, au trecut, dar' încă din partea guvernului rusec nimic nu s'a arătat, ce ar dovedi o politică de conciliațiune față de Poloni. Și pe cum se vestește, așteptările Polonilor de-a li-se acorda drepturi nici nu se vor realiza. Cîteva decisiuni mai nouă ale guvernului rusec pledează pentru aceasta. Așa o petiție a comercianților poloni, ca în școale de comerț susținute de ei, limba de propunere să fie cea polonă, a fost respinsă. De aceeași soarte au avut parte și alte cîteva petiții. Ba pe cum în general se vorbește, zilele acestea va apăre o ordinațiune guvernială, care va dispune introducerea limbii rusești la băncile polone.

Numai pe terenul literar și artistic pot aștepta Polonii nescari îmbunătățiri. Censura e deja mai conciliantă față de presa și literatura polonă.

Din Orient.

O sută de oficeri greci sub acuză.

Din Atena se vestește, că guvernul vrea să aducă la bara tribunalei militare peste 100 de oficeri greci, cari au dovedit în războiul cu Turcii purtare condamabilă. E prea probabil însă, că la directia dorință a regelui propunerea de acuză nu se va face. Total se va restrînge la atît că cei mai compromiși oficeri vor fi dimisionați.

Anglia și pacea greco-turcă.

Ziarului Standard i-se depeșează din Constantinopol, că la o nouă rugare a Sultanelui guvernul rusec a îndrămat pe ambasadorul seu din Londra, să încerce a îndupleca pe prim-ministrul Salisbury a nu se mai opune proiectului despre tratatul de pace. Ambasadorul turcesc a telegrafat Porții, că demersurile ambasadorului rusec au fost încoronate de succes.

Sistarea blocadei.

Se telegrafează din Oanea, cu datul 6 Sept. n., că admiralii străini au decia, că la 10 Sept. n. se sisteză blocada, de vreme-ce rescuțații greci au declarat, că primesc autonomis, dacă trupele turcești părăsesc Creta.

Nouă măceluri.

În aceeași vreme vine din Oandia știri, că rescuțații au ucis un musulman, ear' pe altul l'a rănit. Lângă Herapetra rescuțații au omorît pe un american, Torpe, raport al mai multor foi americane.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 189), scrie despre „Congresul Cehilor“, ținut Duminecă la Praga și compară lupta lor cu lupta noastră, scopul fiind acelaș: eliberarea de sub jugul asuprirei.

Dreptatea (nr. 185), vorbește despre „Diplomația rusească“, ce „deja până acum a dat strălucite pilde despre capacitatea și ținerea sa“.

CRONICĂ

Sibiu, 8 Sept. n. 1897.

Un iubileu al Maiestății Sale.

Măne își sărbăză Maiestatea Sa Monarhul nostru iubileu de 25 de ani, de când a fost numit proprietar al regimentului prusian de hasari, nr. 16, care-i poartă numele. Din acest prilej vor sosi la Viena colonelul aceluși regiment, însoțit de un căpitan și de un sublocotent, spre a preda Săveraului iubilant felicitările regimentului. După amiază va ave loc la Schönbrunn un dineu festiv, la care vor asista și delegații regimentului prusian.

Dreptul electoral. Primum dela comitat următorul avis: Conclusele comitatului central electoral al comitatului referitoare la reclamațiunile despre listele alegătorilor dietali din cele patru cercuri electorale ale acestui comitat pentru anul 1898 sînt expuse spre vedere publică în oficiul comitatens în timpul din 20 până în 30 l. c.

Oficer Român distins. La alergările de cai din Viena, cel mai mare premiu l'a câștigat dl. Dimitrie Tarangul, căpitan de dragoni în armata austriacă, cu un cal de vechie rasă moldovenească. Dl. d. Tarangul e Român bucovinean și are o frumoasă herghelie de cai moldovenești lângă Suceava

Căpătinile regilor maghiari — fără valoare! Am adus și noi știrea, că din cripta regească dela Alba-Regală s'au furat denariile cîteva căpătinile de ale regilor maghiari. De furt a fost acuzat pe față medicul Tushai Ede, fost inspector al criptei. Ca să se spele de rușinoasă acuză, medicul a cerut cercetare contra sa. Tribunalul a respins cererea, pe cuvînt că faptul ce i-se atribuie medicului nu constituie furt, de vreme-ce după legile țării furtul se poate aplica numai la obiecte, cari au proprietar și valoare, ceea-ce nu se poate susține de căpătinile din chestie. Așadar n'au nici o valoare căpătinile regilor maghiari! Ce zic la asta svăpăiații noștri patrioți?!

Concert classic. Atragem atenția publicului nostru sibian, iubitor de artă, la concertul classic, ce vor da deseară domnișoarele Ella Gmeiner (cîntăreață de operă) și Lala Gmeiner (cîntăreață de concert).

Programul concertului e următorul: 1. Weber: Arie der „Agathe“ aus „Freischütz“, cu acompaniamente de orchestră: d-șoara Ella Gmeiner. 2. a) Händel: Largo, b) Bach: Willst du dein Herz mir schenken, c) Gluck: Blüthenmai, d) Heydn: Schäferlied: d-șoara Lala Gmeiner. 3. Mozart: Arie der „Gräfin“ aus „Figaro“, cu acompaniamente de orchestră: d-șoara Ella Gmeiner. 4. a) Mozart: Das Veilchen, b) Beethoven: Ich liebe dich, c) Weber: Das Mädchen an das Schneeglockchen, d) Weber: Elfenlied: Lala Gmeiner. 5. Beethoven: Arie der „Leonore“ aus „Fidelio“, cu acompaniamente de orchestră: d-șoara Ella Gmeiner. 6. a) Fesck: Canzonetta, b) Mendelsohn: Suleika, c) Mendelsohn: Auf Flügeln des Gesanges, d) Schubert: Rückblick, e) Schubert: Ständchen. Acompaniamente la pian: dl Victor de Heldenberg. Acompaniamente de orchestră: capela orășenească, sub conducerea dlui A. Nowak.

Bilete la librăria G. A. Seraphin, strada Cîsnădiei nr. 7. Începutul la 7^{1/2} ore seara.

Congrese internaționale. La Paris s'a deschis alaltăieri congresul internațional al orientaliștilor. Cuvîntul de deschidere l'a rostit ministrul francez de culte și instrucție publică. — În aceeași zi s'a deschis la Brucella conferința internațională sanitară, din partea ministrului belgian de interne.

Au rămas în Petersburg. Cât de bine au fost primiți și ospătați Francezii la Petersburg, o dovedește și faptul, că la plecare mulți matrozi au rămas, ear' alții au fost gata să rămână acolo.

Când împăratul german a vizitat pe Țarul, au rămas la Petersburg doi matrozi pe cari și acum îi cantă admiratul german. Dar' ce-s doi matrozi pe lângă 70, căți au rămas dintre matrozi Francezi. În clipa de-a pleca vaporul „Pothschau“, au fost aduși pe bord 10 matrozi francezi, însoțiți de doi soldați ruși, fără șapce, căci Francezii li le-au luat, de suvenir.

În Kronstadt au rămas vre-o 70 de matrozi francezi, cari abia acum au fost transportați la Franța, pe vaporul „Versailles“.

Marina comercială română. Noul vapor „București“, al doilea care a eșit din șantierul casei Napier din Glasgow, a plecat la 26 August st. n. încărcat cu 3500 tone cărbuni la Sulina. Atît vaporul, cît și cărbunii s'au asigurat de cîtră constructor la o societate engleză de asigurare. Îndată-ce descărcarea se va efectua, vaporul „București“ se va duce la Brăila spre a fi încărcat cu cereale pentru Rotterdam. Primul vapor „Dobrogea“ se adă la Rotterdam, unde a transportat 3235 tone de cereale. La plecarea de acolo vaporul va fi încărcat cu diferite mărfuri pentru România. Al treilea vapor „Iasi“ va pleca din Glasgow, unde s'a construit, peste două sau trei săptămîni. În fine, vaporul de pasageri „Carol I.“, care costă 1,800.000 și care va fi gata în Decembrie, va fi unul din cele mai mari, care va circula pe Marea-Neagră.

S'a dus — pîcantul baron! Foaia oficială publică absolvarea baronului Nopcsa Elek din postul de intendant. Cu agendele de intendant e provisoric încredințat consilierul ministerial Huszár Kálmán.

Pentru repaosul de Duminecă. Comercianții social-democrați din Viena au ținut Duminecă o adunare populară pentru generala deobligare a repaosului de Duminecă. După adunare cei prezenți au demonstrat pe străzi contra comercianților, cari aveau încă deschise prăvăliile. La demonstrații s'au alăturat mulțime de alți oameni și demonstrația a devenit atît de amenințătoare, că toți comercianții s'au văzut nevoiți a-i închide prăvăliile. Demonstrații au fost risipiți de poliție; s'au făcut numeroase dețineri.

Millionară sinuoigăse. Zilele aceste s'a împușcat în Viena, într'un pompos palat, o tîneră și frumoasă milionară. Caracteristic e, că înainte cu cîteva ani s'a sinucis tatăl ei, un fabricant boem, putred de bogat. Sinuoigășa milionară n'a lăsat în urmă nici un testament, și-a dus cu sine în mormînt aiaa actualui desperat. Se crede însă, că s'a sinucis într'un acces de creeri, ca și tatăl ei, de vreme-ce alt motiv nu pare probabil, fiind ei foarte bogați și avînd o viață tîhnită și mulțumită.

Pentru cîntecul mamei. O crimă emoționantă și psihologică foarte interesantă s'a comis zilele acestea la Budapesta. Doi tineri meșteșugari, frații Pillár Lajos și János, au jughiat de moarte pe lucrătorul Bozsonyik József, care în beție a încercat să se atingă de mama lor, o femeie de peste 50 de ani. Injunghiatul a murit peste cîteva ore. Unul dintre frați, cel care a dat lovitura de moarte, a fost arestat.

Moartea unui salvator. În Travnik, o localitate moravă, un voluntar de artilerie, Faulhaber, a scăpat de înec pe un oficer și pe un suboficer, dar' a căzut însuși jertfă bravurei sale. Era la scîldat. Un soldat luat de valuri era pe act să se îneco. Un suboficer îi sare într'ajutor, îl scapă, dar' cade el în primejdie. Un oficer pășește același lucru. Atunci voluntarul, un învîtor excelent, sare în apă, scoate afară și pe suboficer și pe oficer, dar' când se lasă și el îl părăsesc puterile și dispare în valuri. Nefericitul salvator era fiul unei familii inteligente din Viena. Părinții, sosiți la locul de jale, n'au mai putut vedea nici barem cadavrul fiului lor, care a dispărut fără de urmă în valuri.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorisată, —

de
Victor Oulgor.

(Continuarea 47.)

(Reproducerea interzisă).

Aranjamentul salei era puțin cam bizar, și ajungînd Emil înăuntru fu frapat de contrastul ce îl isbi; o parte era întunecată, ear' alta luminoasă.

La dreapta ușii, fundul dispărea cu totul în mijlocul unei profunde obscurități.

Din potrivă la stînga era o ridicătură, a cărei suprafață acoperită cu stufe negre, primia o lumină puternică, ce venia dela un aparat de concentrațiune, așezat dinainte astfel, că nu putea fi văzut.

Cam la zece pași dela această ridicătură se găsea înderătul unei pânze, ce se înălța până peste un metru, un fotel vechiu, peste care pînza răspîndia un fel de penumbră.

De altfel ce ne impoartă acum, căci Radu de Gorț avea în mână pe adversarul seu!... Emil va pute-o sili să vorbească. Dar' în starea de iritație în care se găsea nu se va arunca să zdrobească pe acest om, care l'a urit, tot așa de mult ca și el, care l'a răpit pe Stilla cea, care e în viață dar' e neună... neună pentru el!...

Emil se apropia și se așeză lângă fotel. N'avea să facă decît un pas ca să pună mîna pe baronul de Gorț, și cu ochii aprinși, ne mai știind ce face, ridică mîna înarmată cu un cuțit.

Deodată apărî — Stilla.

Emil scăpă cuțitul din mână.

Stilla era de-asupra, pe ridicătură, în o mare de lumină, cu pîrlul despletit, cu brațele întinse, admirabil de frumoasă, în costumul alb al Angeliceii din Orlando, întocmai cum s'a fost arătat lui Emil pe zidul cetății. Ochii sei, îndreptați spre Emil, îl străbăteau până în adîncul inimei!...

Era imposibil ca Telesco să nu fi fost văzut de ea, și totuși Stilla nu făcea nici o mișcare, nu-și deschidea buzele ca s'e-l strige pe nume... ca s'e-l vorbească... Vai! era neună!

Emil se avîntă spre estradă, ca să o strîngă în brațe și s'o ducă de acolo!...

Stilla începî a cînta. Fără a părăsi fotelul baronul de Gorț se îndreptă spre ea. Adoratorul de cînt în acest paroxism de

extas sorbia această voce ca un parfum, ca o beutură cerească. Așa era vocea ei oarecînd la reprezentațiile teatrelor din Italia, așa era ea și acî în mijlocul acestei sale, în o singurătată absolută, în virful acestui turn, ce domina ținutul Transilvaniei.

Da! Stilla cînta!... Cînta pentru el... numai pentru el!... Cîntecul ei era ca și o suflare fină de pe buzele ei, ce păreau a fi nemîșcate... Dar' dacă și-a pierdut mințile, cel puțin sufletul de artistă l'a rămas întreg și neatin.

Emil încă sorbia farmecul acestei voci, ce n'o mai auzise de cîinci ani lungi, lungi!... El se absorbia în privirea caldă a acestei femei, care crezuse că, nu o va mai vedea nici-odată, și care acum era aci în fața lui, vie ca și cum printr'o minune ar fi învîiat înaintea ochilor sei! Și acest cîntec al Stillei, nu era dintre toate suvenirurile cel care trebuia să pună mai viu în vibrație coardele inimei lui Emil? Da! el recunoștea finalul tragicei scene din Orlando, acest final, în care inima cîntăreței se rupsese la ultima frasă:

Innamorata, mio cuore tremante,
Voglio morire...

Emil sorbia notă după notă această frasă de un nespun farmec... Și își zicea, că nu se va interrupe ca în teatrul San-Carlo!... Nu!... Nu se va stinge pe buzele Stillei,

cum s'a fost stins la reprezentațiunea sa de adio.

Emil nu mai respira... Toată a sa viață era legată de acest cîntec... Încă cîteva tacturi, și acest cîntec se va încheia, în toată a sa puritate incomparabilă!...

Dar' eată, că vocea începe a slăbi!...

Ai fi crezut, că Stilla voește să repeteze aceste cuvinte de o durere pătrunzătoare:

Voglio morire...

Căde-va Stilla pe această extradă cum a căzut cîndva pe scenă!...

Ea nu cade, dar' cîntecul înceată, la același tact, la aceeași notă, ca și-n teatrul dela San-Carlo!... Ea scoase un țipet... și acest țipet era același ce-l auzi Emil în seara aceea neuitată.

Și totuși Stilla stă acolo, în picioare, nemișcată, cu privirea ei adorată, — această privire, ce aruncă asupra junelui boier toată frăgezimea sufletului seu.

Emil s'avîntă spre ea... El vrea s'o ducă din această sală, din acest castel!...

În acest moment se întîlni față în față cu baronul, care se ridică.

(Va urma)

Nr. 13532. 1897.

[1898] 1-1

PUBLICAȚIUNE.

Deoarece licitațiunea ținută în 31 August a. c. pentru exarândarea pământurilor aparținătoare de fondul săracilor, nu a adus succesul dorit se va ține o nouă licitațiune și ziua se deține pe Marți, în 21 Septembrie st. n. a. c. dimineața la 9 ore la casa orașului.

La aceasta licitațiune vor avea loc și oferte în scris și se vor exarândă pe calea licitativă următoarele pământuri aparținătoare de fondul săracilor din Sibiu: exarândarea se face pe 3 ani din 1 Noemvrie 1897 până în finea lunii Octomvrie 1900 eventualmente și până atunci până pământurile după comasarea efectuită o se se predee posesorului ce nou. Se vor exarândă:

1. Fenaț lângă drumul Nochrichiului N.-top. 3558, 3559, cu o suprafață de 17 jug. și 225 stângini cuadrati.
2. Fenaț lângă rîul Sibiului la căpătări N.-top. 3661 cu o suprafață de 4 jug. 480°□.
3. Loc de arătură lângă Steinreg în valea Șevisului N.-top. 4899, 4900 cu suprafață de 4 jugere 1501°□.
4. Loc de arătură în valea Șevisului lângă Narcissenwiese N.-top. 4968 cu o suprafață de 974°□.
5. Fenaț în valea Șevisului lângă Narcissenwiese N.-top. 4950 cu o suprafață de 22 jugere 14°□.
6. 3 locuri de arătură în valea Șevisului lângă Narcissenwiese N.-top. 4933, 4934 și 4963 cu o suprafață de 13 jugere 1439°□.
7. Fenaț în valea Șevisului lângă Narcissenwiese N.-top. 4959 cu o suprafață de 25 jugere.
8. 3 locuri în valea Șevisului lângă Steinreg N.-top. 4894, 4975, 4976, cu o suprafață de 22 jug. 871°□.
9. Loc de arătură în valea Șevisului lângă drumul Cisnădioarei N.-top. 1891 a) și 5189 b) cu o suprafață de 15 jugere 640°□.
10. 2 fenați în valea Șevisului lângă hotarul comunei Rășinar N.-top. 5252 și 5279 cu o suprafață de 12 jugere 342°□.
11. fenaț în valea Șevisului lângă hotarul comunei Rășinar N.-top. 5280 cu o suprafață de 1 jug. 900°□.

Condițiunile contractuale mai de aproape se pot citi până la ziua de licitațiune la economia Spitalului săracilor (Spitalsgasse) și ofertele în scris provăzute cu un timbru de 50 cr. și cu vadiul de 10 procente trebuie predate economatului a casei săracilor în 21 Septembrie a. c. 9 ore dimineața, înainte ce se începe licitațiunea.

Arândatorii se fac atenți, că pe lângă împrejurări premerse se poate depune cautiunea și prin garanție de 2 garanți posesorai (proprietari n. loc acceptabili).

Sibiu, în 3 Septembrie 1897.

Magistratul.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tiner“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu preț redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) . . . fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș, elegant. Un exemplar cu preț redus de 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 3 cr. sau 19 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgitețul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Nășudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus de 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărăuș cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Geneyra. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgiteț. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Ventură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoare. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăciul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proșilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusci-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărateasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislanzon. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Pentru Tipografia, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Sz. 2927/1897.

[1892] 2-2

Árverési hirdetés.

Sebeshely község eladja a sebeshelyi 68. telekjegyzőkönyben 162. helyrajzzám alatt foglalt házat az ahoz tartozó melléképületekkel és kerttel Sebeshely községben 1897. évi szeptember hó 12-én d. u. 3 órakor tartandó nyilvános árverés útján.

Kiküldési ár 2500 frt.,

báratpénz 250 frt.

A közelebbi feltételek alulírottak és a szászcsori közigazgatás betekintetők.

Szászsebes, 1897. évi augusztus hó 29-én.

A járási főszolgabíró:

Dörr Albert.

Picant, amusan t și interesant!

Auto-Cinematographul.

de curând inventat, prin care fie-cine poate pune în mișcare figuri cu mișcări vii, din gună și din membre. Fiecare aparat conține 47-86 fotografii Revolver-fulger. — Complet 20 cr.

Până acum au apărut:

1. În săptămâna de plăcere*.)
2. Dansatorul pe funie.
3. Dansatoare (Cancan a Paris*.)
4. În fine singură (Nuit de nocce*.)
5. O bătae.
6. La trapez (în Tricot).
7. Boxer.
8. Partie labrias.
9. Prințul Bismarck (în camera germană*.)
10. Kenguru ca boxer.
11. Găcești? Sărut cu sugestiune*.)
12. Accidente de biciclu (lucrat în 16 figuri).
13. Purecile*.)
14. Susana în baie*.)
15. Misteriile buduarului*.)
16. Pețitorul nocturn*.)
17. Jarctiere*.)
18. Model*.)
19. Dansul serpentin (la lumina electrică*.)
20. Dans cu umbrela excec. 6 color*.)

Trimitere cu ramburs 3 aparate 60 cr.
5 aparate 90 cr. 10 aparate fl. 1.70, 20 aparate fl. 3.20. Mai puțin ca 3 aparate nu se trimit.

Depositor central:

Alfred Fischer,

Viena, I., Adlergasse 12.

*) Numeri numai pentru domni.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia“, pe lângă prețurile originale și anume:

- „Balade și Idile“ (editura Librăriei Socec & Comp., 1893) fl. 1.50.
„Fire de tort“, versuri (ca continuare la „Balade și Idile“), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comande, care sînt a se adresa „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihályi de Apșa printr'un circular special.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN

UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. (Volkstliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa“, conținând lucrările lui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
- „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul I, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbaiților de specialitate. Toate sînt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. Fil.
Alexandrescu Ernest I.	1.—
„Ai plâns și tu vre-odată?“ romanță pentru voce și piano	1.—
„Nu înțeleg“	1.—
„Pictorial“	1.—
„Un fir electric“	1.50
Belortu D. C.	1.—
„L'Affection“, polca franceză pentru piano	1.—
„De Braila à Gènes“, galop pentru piano	1.—
Burlan Ioan D.	1.—
„Serba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Didi“, polca mazuca pentru piano	1.50
Cristide Dimitrie St.	1.—
„Isvorul“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Liniște“, vals pentru piano	2.—
Cirillo Alphonse	1.50
„Am plâns“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Singurătatea“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Claire“, polca pentru piano	1.—
Decker Carol	2.—
Dimitrescu Const.	1.—
„Serba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
Fotino Gh.	1.—
„Iubileul Marș“, pentru piano	1.50
„Surorile Hora“, pentru piano	1.—
Ionescu G.	1.—
„Elisa“, polca franceză pentru piano	1.—
„Zéphir“, polca mazuca pentru piano	1.50
„Souvenir de Zürich“, polca mazuca	1.—
„Pas de quatre original“	1.—
„Gavotte de la Princesse Marie“	1.50
„Les beaux yeux“, vals pentru piano	2.—
„Terăncuța“, cântec popular pentru voce și piano	1.—
„Hora înfrățirii“, pentru piano	1.50
„Hora Margareta“, pentru piano	—50
„Hora țărănească“, pentru piano	—50
„Hora ovreică“, pentru piano	—50
„Hora nebulă“, pentru piano	—50
„De te-ar prinde neica în crâng“	—50
„Hora Ochialbi“, pentru piano	—50
„Hora noptii“, pentru piano	—50
„Serba oltenească“, pentru piano	—50
„Hai Cristei“, pentru piano	—50
„Hora luncii“, pentru piano	—50
„Hora Floreasca“, pentru piano	—50
„Hora Zuralia“, pentru piano	—50
„Ca la ușa cortului“, țigănească pentru piano	—50
„Hora Aurora“, pentru piano	—50
„Hora ochieșica“, pentru piano	—50
„Hora frunza“, pentru piano	—50
„Flori în vale“, polca mazuca pentru piano	1.—
„Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.—
„La blondine“, polca mazuca pentru piano	1.—
„Turda“, marș patriotic	1.—
„Hora Reginei“	—50
„Serba păpușelor“	—50
„Marș turcesc“	—50
„Pune talpa la pământ“, brău pentru voce și piano	—50
„La belle Alexandrine“, mazuca de salon	1.50
„Souvenir de Focșani“, polca mazuca	1.—
„Pensées de Printemps“, Morceau de salon	1.50
„Kreutz-Polca“, original	1.25
„Doina Jiului“, pentru voce și piano	1.50
„E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Cecilia“, vals pentru piano	2.—
„Pe aripile amorului“, vals pentru piano	2.—

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D.	1.50
„En Vogue Quadrille“	1.—
Capșa M.	1.—
„Intermezzo“, pentru piano	1.—
Cirillo Ant.	2.—
„Les fleurs de Mai“, valse	1.—
Dimitrescu C.	1.—
„Serba oșterilor“	1.—
Ivanovici	2.—
„La fille du Marin“, valse	1.50
Kaps C.	1.50
„Daisy Bell“, valse (All Right)	1.50
Lowthian	2.—
„Veneția“, vals	1.50
Pursch O.	2.—
„Nunta de argint“, vals	2.—

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L.	1.—
„Vinul de Cotnari“, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.—
2. Sayers Henry L.	1.—
„Tararabun-der-er“, cânt. cu cuvinte românești și franțuzești	1.—
3. Filloreaun Al.	1.—
„Imnul școlarului“, pentru 3 voci și piano	1.—
4. Alexandrescu Er. I.	1.—
„Nu înțeleg“, romanță	1.—
5. Moniuszko	1.—
„Cosacul“, cântec polonez, cu cuvinte române	1.—
6. Vargă F.	1.50
„Mustăți“, polca cu cuvinte române și franceze	1.—
7. Mureșianu A.	1.—
„Destăpă-te Române“, cântec patriotic	1.—
8. Dorianu I.	1.50
„Liliacul alb“, cu cuvinte române și franceze	1.50
9.	1.50
„E. ah! iubirea“, canțoneta pentru voce și piano	1.50
10. Denza L.	1.50
„Ochi albaștri“, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L.	1.—
„O dragă Margareta“, cuvinte de I. Dorianu	1.—

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt	1.—
„Lustige Brüder“ (Frații veselii), vals	1.—
Voreas D. D.	1.—
„In fênul de curând cosit“, romanță	1.—
Wagner F.	1.—
„Vulturul“, marș (Unter Doppel Adler)	1.—
Wiest Louis	2.—
„Privighetoarea de peste Olt“, potpourri național Nr. 1/2 a	1.—
Nr. 12. Zeller	1.—
„Nu ă supără“, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.—
13. Gozlan	1.50
„Visul“ (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.—
14. Dumitriu	1.—
„Cât te-am iubit“, romanță	1.—
15. Dorianu	1.—
„All Right“, cuvinte române și franceze	1.—
16. Dumitriu	1.—
„Serba lui Zărelea“, cu cuvinte	1.—
17. Dorianu	1.—
„La tine copilă dragă“, romanță	1.—

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.